

SANCTUS #2

SVERIGES UNGA KATOLIKER – 2019

**Sommar-
nummer!**

Tro och glädje!

De vaktar
Påven

Tintin är katolik!

**Ung katolik i
Stockholm**

**Att vara
Franciskan**

2.2019

SANCTUS

REDAKTÖR OCH LAYOUT
Thure Gunnarsson

KONTAKT
tidningarna@suk.se

SKRIBENTER
Thure Gunnarsson
Matyas Belina
Kristoffer Linder
Bénédicte Cedergren
Birgitta Jönsson
Sara Fredestad
Valeria Gunnarsson

ANSVARIG UTGIVARE
Vanessa Nacional

TRYCK
Norra Skånes Offset AB

ISSN 0346-1998

SUK
Johannes Paulus II:s
pastoralcentrum, SUK
Box 2150
103 14 Stockholm

BESÖKSADRESS
Brunnsgränd 4
111 30 Stockholm

TELEFON
08-505 57 690

WWW.SUK.SE

Jakten på glädjen i livet

Alla jagar vi glädjen och lyckan i livet. Vi kämpar för att få känna den där porlande känslan av glädje inom oss.

Många är de som idag erbjuder vägar till glädjen och lyckan med en prislapp på. Vi översköls av erbjudande om produkter och tjänster som lovar skänka oss den där glädjen i livet som vi alla saknar om vi bara köper dem. Alla har vi någon gång lockats av dessa fagra löften och stått där och känt att fast vi köpte så infann sig aldrig den där känslan av glädje och lycka. Vi blev inte lyckligare, bara lite fattigare.

Ett 2000 år gammalt erbjudande

Katolska kyrkan har i årtusenden erbjudit en väg till glädjen, nämligen tron, och det finns ingen prislapp på den som gör att bara de som har råd kan äga den. Miljarder av människor har genom årtusende hittat glädjen i sin tro genom vår kyrka.

Njutning eller glädje

Många människor idag förväxlar glädje med njutning. Njutning handlar om det kroppsliga. Glädjen är ett sinnestillstånd som går djupare än så. Glädjen hittar vi djupt i vår själ.

Vägen till glädjen går genom det goda. Vägen till glädjen går genom vår tro, genom vår strävan efter helighet och vår kärlek till Gud.

Det är ingen tillfällighet att evangelium betyder det glada budskapet.

Känner ingen glädje

Men jag är troende och känner mig inte jämt och ständigt full av glädje, tänker du. Visst, det finns vetenskapliga undersökningar som klart visar att troende människor är lyckligare och känner mer glädje än de som inte tror (Washingtoner Pew Research Center undersökning av 26 länder). Men det är inte det som det handlar om. Vi vet alla att det inte räcker med att säga att man tror på Gud och så blir man jämt och ständigt lycklig och full av glädje.

Vi människor fungerar inte så. Oftast är vi missnöjda och inte alls glada oavsett om vi är troende eller inte. Vi är ofta alldeles för upptagna av oss själva och våra liv för att känna tacksamhet och uppskatta glädjen som vi fått genom Guds nåd.

Ingen självklarhet

Även om vi fått glädjen som en nåd genom den helige anden är det inte en gåva som vi får ta för självklart. Den finns bara där om vi väljer att ta emot den och om vi tar tillvara på den.

En mässa, en retriätt, en stilla bön och gemenskapen med andra troende är bara några av de sätt kyrkan erbjuder oss för att komma närmare Gud och för att få oss att glädjas över att vi har vår tro.

En sommar full av glädje önskar
Thure Gunnarsson
Redaktör Sanctus

I DETTA NUMMER

Porträttet: Fader Fermín Landa

Kloka ord om vår tro

6

Möt stiftets ungdomskonsulent

Elin Jönsson

10

Schweizergardet

Påvens beskyddare

12

Tintin är katolik

En katolsk seriefigur

15

Ordnar i Sverige: Franciskanerna

Fader Witold om att vara Franciskan

16

Gisela Henkel Trapp

Konsulinna, konstnär och katolik

18

Boktips

Från helvetets brevskola och Fader Elia

21

SUK:are svarar

Hur hjälper tron dig att
finna glädjen i vardagen?

22

Ung Katolik i Stockholm

Sanctus tar pulsen på det
katolska Stockholm

24

Skratta med Sanctus

Rom tur och retur

28

Smått och gott

Korta nyheter

30

“DRÖM OM ETT KRISTET SVERIGE TACK VARE DITT VITNESBÖRD”

TEXT: THURE GUNNARSSON

Fader Fermín Landas energi verkar inte ha några gränser. Mässor, reträtter, föredrag, pilgrimsvandringar, familjeläger, barnläger och ungdomsmöten. Han drar sig inte för att göra långa resor härs och tvärs. Fader Fermín har till och med gett sig ut att tågluffa genom Europa med ett gäng ungdomar.

Fader Fermín brukar beskrivas som någon med djupa kunskaper om tron men också om hur det är att vara människa.

FRÅN SPANIEN TILL SVERIGE

Fader Fermín växte upp i Spanien i en ka-

tolsk kultur. Alla runt honom var katoliker. Familjen hade utpräglade katolska vanor där tron och det katolska livet var en naturlig del av livet. Första gången han träffade en protestant var när han kom till Sverige. I Sverige var katolska kyrkan i motsats till Spanien en liten

minoritetskyrka. Det som slog honom var också hur sekulariserat Sverige var.

– Kulturkrocken lindrades av att jag är präst i Opus Dei och levde nära andra som delade min tro. Jag kom snabbt in i församlingslivet och träffade andra katoliker.

Det fanns naturligtvis mycket annat som skilde Sverige och Spanien.

– Det första hindret jag mötte var språket och att det var lite svårare att skaffa sig vänner än i Spanien. När jag kände mig bekväm med språket insåg jag att det egentligen inte var så svårt att umgås med svenskar.

Klimatet och mörkret är också något som skiljer Spanien och Sverige. Dygnsrytmen skiljer sig på grund av anpassningar till klimatet.

– Dygnsrytmen är helt annorlunda än i Spanien. Här om dagen talade jag med en svensk man om en kvällsmässa i Italien som började klockan halv åtta. Han tyckte att det var alldeles för sent. Jag svarade ”Vadå för sent? Eftermiddagen har knappt börjat i Italien”.

BORT FRÅN DET SOM DISTRAHERAR

Fader Fermín leder många reträtter. Under reträtten håller han små betraktelser där han kopplar samman vår tro till vårt dagliga liv. En reträtt kan utformas på många olika sätt men syftet med den är alltid att ägna sig helt åt att möta Gud.

“Mötet med Gud
kräver att du går in i
dig själv för att lära
känna dig själv”

Namn: Fermín Landa.

Född: 18 juli 1955 i Bilbao, Spanien.

Arbete: Präst.

Studier: Kandidatexamen i kemi och har doktorerat i teologi.

Bor: Malmö

Fritiden: Vandra i skogen

Favorithelgon: Sankt Josemaría

Dold talang: Envis problemlösare i datavärlden.

– Mötet med Gud kräver att du går in i dig själv för att lära känna dig själv och därigenom lyssna på vad Gud vill säga dig. En reträtt är en tid av rannsakan och bön, förklarar fader Fermín.

– Om du tar det kristna livet på allvar, det vill säga att Gud förväntar

sig av dig att du ska sträva efter att vara helig, så är det mycket nyttigt att då och då vara i ensamhet med Gud. Att undvika de distraktioner som pockar på vår uppmärksamhet i vardagen, fortsätter han.

ANDLIG VÄGLEDNING

Fader Fermín fungerar också som andlig vägledare åt många katoliker i olika åldrar. Vägledningen är som ett samtal där du kan få hjälp i de funderingar du har kring din tro.

– Andlig vägledning är ett sätt att ledsaga

Fader Fermín Landa på en av sina resor.

“Det vore verkligen synd om någon ung katolik skulle känna sig ensam och isolerad i kyrkan”

människor på deras vandring till heligheten. Vi vet alla att det inte är lätt att leva det kristna livet, det finns yttre svårigheter och det finns frestelser. Att be och att umgås med Gud behöver vi lära oss. Det kan vara bra, jag skulle säga helt nödvändigt, att någon hjälper oss att sätta upp målsättningar i det andliga livet så att vi inte nöjer oss med ett medelmåttigt liv. Det är också bra att ha någon som man kan dela sina bekymmer, sorger och förväntningar med. Den andlige vägledaren är också någon som lyssnar.

MÄNNISKANS LÄNGTAN EFTER GUD

Fader Fermín berättar att han ofta får höra att det måste vara tungt att höra bikt och lyssna på alla synder.

– Så är det inte. Jag tycker att det är en av de bästa uppgifterna jag har därför att det inte är synden jag möter i första hand utan en människa som ångrar sina synder och längtar efter Gud. Och det är alltid en stor glädje att möta folk som vill omvända sig.

Han tycker att det tunga istället är när han möter människor som är fast i sina synder och inte vill omvända sig. Det är också tungt att träffa människor i olika sammanhang som sedan försvinner och inte kommer till kyrkan mer.

– Jag undrar om de har tappat tron. Det kan finnas lite frustration och hopplöshet när jag tänker på dem.

BEHOV AV KYRKAN

Fader Fermín anser att Kyrkan är vår gemen-

Fader Fermín på tågloff med unga katoliker genom det katolska Europa.

samma familj och därför är hon viktig för alla katoliker.

– Kanske behöver unga människor Kyrkan extra mycket. När du som ung börjar utforska världen på egen hand behöver du ha en grund att luta dig tillbaka mot och att jämföra med alla de intryck, åsikter och ideologier du möter. Den grunden är den tro du har, säger han.

Påven Franciskus har sagt till ungdomarna: ni är inte framtiden, ni är nuet i Kyrkan.

– Jag vill betona just detta att unga katoliker är lika ansvariga för kyrkan som äldre katoliker, präster eller ordensfolk. De kan vara ambassadörer för kyrkan i de miljöer som de rör sig i som skola, idrottsföreningar, musiklivet och mycket annat.

Fader Fermín engagerar sig mycket i unga och besöker ungdomsgrupper och läger.

– Jag ser potentialen i ungdomarna och därför är det så viktigt att engagera sig i ungdomsarbetet. Ni ungdomar växer och mognar till medborgare som kommer att ansvara för samhället och till kristna som bygger upp kyrkan i framtiden.

När jag frågar vad han vill säga till unga katoliker idag svarar han:

– Jag skulle vilja säga det som biskopen brukar säga till konfirmander: den Helige Ande är farlig! Om du kommer i kontakt med honom kan det hända att du drabbas av det. Men var inte rädd, det blir bara ett fantastiskt äventyr. Släpp lös fantasin och dröm om ett kristet Sverige tack vare ditt vittnesbörd.

SVERIGES UNGA KATOLIKER

Fader Fermín anser att Sveriges unga katoliker (SUK) har en viktig uppgift.

– Från mitt hörn här i Sydsvetige har jag inte hela bilden men det jag ser SUK gör här i trakten tycker jag är mycket bra. Fortsätt som ni gör och erbjud ungdomarna regelbundna möten och gärna kring allvarliga och svåra frågor. Det går att kombinera med stunder med mer avslappnade aktiviteter. Glöm inte att bönen borde vara ett givet inslag i varje möte, säger Fader Fermín.

En annan viktig uppgift för SUK är att uppmuntra allt som kan stärka relationerna mellan unga katoliker anser han.

– Det vore verkligen synd om någon ung katolik skulle känna sig ensam och isolerad i kyrkan eftersom det inte finns några kompisar där, avslutar fader Fermín. ■

MÖT STIFTETS UNGDOMSKONSULENT ELIN JÖNSSON

TEXT: VALERIA GUNNARSSON

Elin Jönsson är stiftets ungdomskonsulent som under de senaste åren har arbetat med att stärka ungdomsarbetet i stiftet dels genom praktiskt arbete som regionala konfirmandläger men också genom att tydliggöra ungdomsfrågorna i olika forum.

Elin Jönsson är anställd som ungdomskonsulent för Stockholms katolska stift. Med en tidigare bakgrund som engagerad i Svenska missionskyrkans ungdoms- och konfirmandarbete, samt aktiv deltagare i deras ungdomsgrupp och läger var

detta av stor betydelse för att hon skulle lära sig mer om den Kristna tron.

KRISTET UNGDOMSARBETE

När Elin fick höra talas om den lediga ung-

Fakta

Namn: Elin Jönsson

Bor: Nuvarande Stockholm, ursprungligen Hässleholm.

Intressen: Engagerad i kyrkokör samt en läsgrupp med diskussions-träffar med kopplingar till tron. Träffar gärna vänner och är ute i naturen.

Favorithelgon: Konfirmationshelgon Juliana av Liège samt Maria från Magdala.

domskonsulenttjänsten tyckte hon den var intressant eftersom det var en ny tillsatt tjänst och hon såg det som en rolig utmaning att forma den för att stärka det katolska ungdomsarbetet som finns, men även som en möjlighet att utveckla det och bygga nytt. Med sin bakgrund som ämneslärare och cirka 15 års erfarenhet av kristet barn- och ungdomsarbete kunde hon konstatera att det var en position hon var bra lämpad för.

KONFIRMANDLÄGER

Under de nu 1,5 år Elin varit anställd har hon bland annat besökt många av stiftets församlingar, hållit i fem regionala konfirmandläger och deltagit i olika forum där ungdomsfrågor diskuteras. Elin har även följt biskopssynoden om ungdomar, bland annat genom att närvara under försynoden i Rom förra våren

“Det var så uppmuntrande att se att vi över hela världen delar många utmaningar men också tro och hopp”

“Många blommor ska få blomma, samtidigt som vi alla alltid är förenade i vår tro på Kristus”

som representant för den nordiska biskopskonferensen.

– Det var så uppmuntrande att se att vi över hela världen delar många utmaningar men också tro och hopp, tycker hon.

Här i Sverige har SUK betytt mycket för unga som söker sin tro och gemenskap med andra katoliker och hon hoppas att vårt samarbete ska stärkas ännu mer.

MENINGSFULLT

När jag frågar henne vad det bästa med att vara ungdomskonsulent är och vilka utmaningar det ger svarar hon:

– Känslan av att få göra något meningsfullt, att få vara med och bygga Guds rike genom att lyfta ungdomsfrågor inom kyrkan och att se glädjen i slutet av ett läger bland ungdomarna, det är en stor nåd. Samtidigt finns det såklart utmaningar med att ha ett helt land som sitt arbetsfält och att möta alla de olika behov vi ser i olika församlingar och grupper. Här kan inte minst språket sätta käppar i hjulet, men det är samtidigt stimulerande med den stora variation mitt arbete alltid innebär.

FRAMTIDEN

Framtida mål med ungdomsarbetet är att utforma en ungdomspastoral som en grund för ungdomsarbetet i stiftet.

– Många blommor ska få blomma, samtidigt som vi alla alltid är förenade i vår tro på Kristus, avslutar Elin. ■

SCHWEIZERGARDET PÅVENS BESKYDDARE

TEXT: THURE GUNNARSSON

De finns alltid troget vid Påvens sida, beredda att offra sitt liv för honom. I sina randiga färgglada uniformer och sina ålderdomliga vapen ser de ut att ha hamnat några århundraden fel i historien. De kallas Schweizergardet och är den heliga stolens egen säkerhetsstyrka.

Den som besöker Vatikanstaten kan knappast undgå att lägga märke till Schweizergardet som står på vakt i sina renässansuniformer. Schweizergardet har kallats världens minsta armé med sina ca 110 till 125 soldater. Även om Schweizergardisterna är välutbildade soldater är de snarare en säkerhetsstyrka än en armé. De fungerar som skydd åt Påven och ansvarar för säkerheten runt honom både i Vatikanstaten och på hans resor. Dessutom bevakar de tillträdet till Vatikanstaten och medverkar till att ordningen upprätthålls inne i Vatikanen.

DRÄKTERNA

De färgglada dräkterna är den äldsta militära uniform som fortfarande används. Enligt leg-

enden är det konstnären Michelangelo som designat dräkten, men om det verkligen är så är osäkert. Kläderna är randiga i färgerna rött, mörkblått och gult. Förutom de randiga dräkterna bär gardisterna även ibland en exercisuniform som är mörkblå.

Schweizergardet

På latin: Pontificia Cohors Helvetica

Skyddshelgon: Nikolaus av Flüe, Martin av Tours och Sankt Sebastian.

Valspråk: Acriter et Fideliter, tapper och trogen.

Själavård: Schweizergardet har en egen gardeskaplan.

Fritid: Schweizergardet har ett eget fotbollslag som heter FC Guardia.

Vid högtidliga tillfällen använder schweizergardet även harnesk och hjälmar med plymer till uniformen.

I den gedigna utbildningen för schweizergardister ingår även brandsläckning.

SCHWEIZERGARDIST

Kraven för att antas som schweizergardist är att man måste vara schweizisk medborgare, man och praktiserande katolik. Dessutom måste man ha genomgått schweizisk militär grundutbildning och ha en treårig högskole- eller yrkesutbildning, vara högst 30 år, ogift och minimum 174 cm lång. Tjänstgöringstiden är på minst två år. Officerarna i Schweizergardet är schweiziska yrkesmilitärer eller poliser och till skillnad från de meniga soldaterna kan de vara gifta.

I träningen till schweizergardist ingår förutom den militära utbildningen bland annat träning i hur man hanterar folksam-

lingar, terroristangrepp, personskydd, övervakning, förhandlingsteknik, och olika strategier och taktik för de situationer som kan uppkomma i tjänsten.

BEVÄPNADE

När man ser Schweizergardisterna med sina traditionella vapen som svärd och hillebard är det lätt att tro att de är historiskt förlegade. Även om soldaterna har gedigen träning i att använda svärdet och hillebarden är det bara de synliga vapnen som de bär. Dolt bär de också moderna vapen.

HISTORIA

Schweizergardet är den äldsta ännu existerande militärstyrkan i världen. Den som grundade Schweizergardet 1506 var Påve Julius II. Att valet föll på just Schweizare har förmodligen att göra med att schweiziska soldater på 1500-talet hade ett rykte om sig att kunna strida och vinna över överlägset större arméer. ■

Foto: Schweizergardet

Stiftsungsdomsdagarna 2019

TEMA:

JAG ÄR HERRENS TJÄNARINNA,
MÅ DET SKE MED MIG SOM DU HAR SAGT
(Luk 1:38)

85-årsjubileum

30 AUGUSTI -
1 SEPTEMBER

VADSTENA

ÅLDERSGRÄNS: 15-28 ÅR

PRIS: 450KR (SUK-BUSS INGÅR) ANMÄLAN + BETALNING SENAST 28 JULI

ANMÄLAN + BETALNING MELLAN 29 JULI TILL 4 AUGUSTI: 600KR

SUD-GENERAL: VANESSA NACIONAL, sud2019@suk.se

www.suk.se

SVERIGES
UNGA KATOLIKER

Tintin, Kapten Haddock, Dupont, Dupond, Professor Kalkyl och Milou på väg till kyrkan.

Tintin är katolik!

En av världens mest populära seriefigurer Tintin började i en katolsk dagstidning. Seriefiguren Tintin fyller 90 år i år. Fortfarande är Tintin och hans äventyr lika populära och kontinuerligt trycks nya upplagor av serien.

Den evigt unga hjälten började som en serie i den belgiska katolska dagstidningen "Le XXème Siècle" bilaga för unga och blev på kort tid enormt populär.

Katolska scout-rörelsen

Hergé eller Georges Remi som skaparen av Tintin egentligen heter fick sin idé till Tintin under sin tid i den katolska scout-rörelsen.

– Min barndom framstår för mig som väldigt grå. Jag har förstås minnen, som alla människor, men den började inte lysa upp och få färg förrän jag kom med i den katolska scout-rörelsen, sa han under en intervju.

Bestseller

Det har sålts över 200 miljoner Tintinalbum över hela världen och albumen har översatts till mer än 50 olika språk. Förutom seriealbumen har filmer och TV-serier gjorts med Tintin i huvudrollen. En ny 3D-animerad Tintin-film är planerad av Steven Spielberg och Peter Jackson men när filmen får premiär är ännu inte klart.

Vi gratulerar den pigga nittioåringen på födelsedagen!

Thure Gunnarsson

Tintin ber framför en krubba. Vykort från 40-talet. Casterman förlag.

Tintin © Moulinsart

ATT VARA FRANCISKAN

TEXT: KRISTOFFER LINDER

Fader Witold Grzegorz Mlotkowski tillhör franciskanerorden. Här berättar han om hur det är att vara franciskan och sin resa genom livet som ledde honom fram till sin orden.

När och var gick du i kloster?

– Det var för länge sedan i en galax långt, långt borta. Oktober 2001... Mitt ordensliv började i ett fint kloster i Wschowa i centrala Polen.

Hade du något civilt jobb innan?

– Ja, det hade jag. Mitt yrke är lite konstigt eftersom jag är civilingenjör i kemiteknik med en specialisering inom kemisk processteknik. Men jag jobbade inte länge i mitt yrke eftersom Gud hade andra planer för mig.

När började du först tänka på ordenslivet?

– Jag har en katolsk bakgrund. Har gått i kyrkan sedan min barndom. Hela min familj gick ca 5 km varje söndag för att delta i mässan.

Men jag tänkte inte så mycket på att bli präst eller munk. Jag tror att jag började tänka ”på riktigt” på ordenslivet sommaren 2001, efter studenten.

Vad drog dig till det franciskanorden?

– Det var egentligen på grund av min syster. På skoj anmälde hon mig till ett ungdomsläger, där träffade jag för första gången franciskaner. Sedan fortsatte jag med den franciskanska ungdomsgruppen.

Vad tyckte dina föräldrar?

– När jag berättade för mina föräldrar att jag skulle bli franciskan sa de att jag är vuxen och jag kan göra vad jag vill. De var inte så glada

i början, men sedan ändrade de sig och nu är de glada att jag är präst och munk.

När gav du dina eviga löften?

– Hos franciskaner avlägger man sina eviga löften (kyskhet, lydnad och fattigdom) efter 6 år. Så hos mig var den stora dagen den 8 december 2007.

Var det svårt att välja bort familjeliv?

– Ja, det var svårt eftersom jag hade snygg tjej... Det var svårt, särskilt i början under de första åren när jag inte kunde åka till familjen för att vara med dem vid Jul och Påsk.

Har du tid att träffa din familj?

– Ja, det har jag. Hos mina föräldrar är jag ca 4 – 5 gånger per år. Det räcker. Annars ringer vi till varandra. Nu när min lillasyster har sin familj så pratar jag med dem lite oftare, eftersom min 5-åriga systerdotter Blanka, ringer till mig för att berätta vad hon gjorde på dagis.

Har du kontakt med dina gamla kompisar?

– Det har jag. Till exempel förra året, kom min gamle vän från dagis och grundskolan på besök. Vet du, det är enklare att hålla kontakt tack vare sociala medier. Mina gamla klasskamrater lever nu i olika länder men oftast har vi sommarträff i staden vi kommer ifrån eller en bit utanför staden och tillbringar hela helgen tillsammans. Jag har också bra kontakt men mina ”före detta” medbröder eftersom vi i början (2001) var 24 killar som ville bli franciskaner men till prästvigning var vi bara 4 kvar.

Hur ser en vanlig dag i kloster ut?

– Det beror på vem du frågar. I Sverige ser varje dag lite annorlunda ut än i till exempel Polen. I Västerås vaknar vi halv sju och har privat morgonbön sedan träffas vi i kapellet halv åtta för att be Laudes och meditera. Sedan är det frukost och efter frukosten går vi till våra dagliga sysslor som till exempel församlingsarbete, städning, att besöka våra

gamla och sjuka församlingsmedlemmar. Klockan elva har vi fikapaus och mellanmål. Klockan halv två äter vi lunch och ber bön under dagen. På eftermiddagen klockan fem ber vi vesper. Efter kvällsmässan är det dags för middag. Men oftast äter vi middag vid olika tider eftersom vi har olika grupper som vi måste vara med (bibelkurs, ungdomar, kör, Franciskus lekmannaorden osv). Completorium ber vi klockan tio och sedan har vi Sacrum Silentium – du pratar inte i korridoren och vi är tysta till Laudes.

Vad gillar du mest med franciskanorden?

– Att till Franciskus anda passar nästan allt som man kan göra för andra. Alltså jag kan jobba med barn, ungdomar, vuxna och äldre. I Polen jobbade jag som sjukhuspräst, ålderdomshemspräst, religionslärare i skolan, scoutpräst och ungdomspräst. Jag gillar också det som kallas för den franciskanska glädjen, att vara glad oavsett vad som händer. Och jag gillar att se på människor när jag går i min dräkt genom staden – när de frågar: ”är du en riktig munk?” eller ”var har du köpt din dräkt, jag behöver sådant till medeltidsveckan!”

Ångrar du ibland att du gått i kloster?

– Nej, det gör jag inte. Jag har ibland svåra stunder. Ibland säger jag till mig själv ”nu räcker det”, men jag vill vara Franciskus av Assisis efterträdare. Det är ett fantastiskt liv! Jag skulle säga att bli franciskan är coolare än att bli dominikan! ■

Gisela Henckel Trapp framför hemmet Fredriksdal som enligt hennes önskan omvandlades till friluftsmuseum efter hennes död.

GISELA HENCKEL TRAPP KONSULINNA, KONSTNÄR OCH KATOLIK

TEXT OCH FOTO: BIRGITTA JÖNSSON

Gisela Henckel Trapp var en av sin tids eldsjälur inom katolska kyrkan. Redan i unga år kände hon en dragning till katolska kyrkan genom konsten. Hon lät uppföra en katolsk kyrka i Helsingborg och ett kapell i Arild där hon fyllde väggarna med sina målningar.

”Jag minns i min barndom, jag var med Pappa på vången som det hette, Munkavången. Då bodde gamla Kitta där och hon kom och beklagade sig över något. Jag minns så väl, vi stodo en bit ifrån den gamla ladan. När pappa hade hört på henne en stund sade han:” men tror inte Kitta på Gud? Jag minns precis hur det kändes i mitt barnahjärta. Det var rörelse och stolthet över att Pappa talade så. Ty eljest var i mitt hem som mest i protestantiska hem. Man undvek skyggt att tala om Gud och religion. När vi voro små läste vi aftonbön och bordsbön” I Jesu namn vi gå till bords, äta, dricka på Guds ord. Gud till ära oss till gagn, få vi mat i Jesu namn”. Calla och Labetten läste bordsbön.

När vi blev större lades det bort.”

Så skriver Gisela Henckel Trapp i sina dagboksanteckningar. Som dotter till Skeppsredare och konsul Carl Henckel, en av de mest förmögna familjerna i Helsingborg, fick Gisela och hennes två systrar Carola och Elisabeth en bekymmerslös barndom. En lek-kamrat skrev på äldre dagar om att ”vilka glada dagar vi fingo göra i ert hem”. Carl Henckel ägde den mark som tidigare tillhört Dominikanerna i Helsingborg. Dominikanerna kom till Helsingborg c:a 1270 och fördrevs bara några århundraden senare p.g.a. reformationen. På en

Fakta

Namn: Gisela Henckel Trapp

Levnadsår: 1873 – 1958

Ort: Helsingborg och Arild

Make: Oscar Trapp

Konstnärskap: Måleri, illustrationer och kyrkomåleri

Hitta hennes verk: I Arilds katolska kapell finns möjlighet att beskåda några av hennes väggmålningar. Sankt Clemens kyrka i Helsingborg var tidigare rikt dekorerad av Gisela men det mesta är i dag övermålat. Målningar hänger i församlingens lokaler och på Helsingborgs museum.

Den vackra trakten kring Arild inspirerade Gisela. På sommaren hålls mässor i det katolska kapell som hon lät uppföra där.

del av deras mark ligger idag Sankt Clemens katolska kyrka. Kyrkan invigdes 1928, mark och kyrka bekostades av Gisela Trapp och hennes familj.

BEGÅVAD KONSTNÄR

I flickornas uppfostran ingick att man lärde sig brodera, sy, teckna och måla. Alla tre systerarna var skickliga i teckning men Gisela var den mest begåvade. Redan som 17-åring blev hon antagen till Konstakademien i Stockholm. Föräldrarna ansåg att det vore bättre att

Martin Luther fördrivar helgonen och Jungfru Maria från kyrkan under reformationen. Oljemålning av Gisela Henckel Trapp.

ha sin dotter på närmre håll och hon blev då antagen som privatelev till Danmarks främste djur- och naturmålare, Niels Pedersen Mols. Naturen och framförallt djuren låg Giselas hjärta nära. Hon var besjälad av djur och blev en mycket skicklig djur- och naturmålare.

ARILD

I Danmark blev Gisela vän med flera konstnärer som konverterat till katolicismen. Till sammans med sin syster gjorde hon flera utlandsresor för att besöka konstmuseer och leta efter madonnamålningar.

SOMRARNÄR I ARILD

Familjen Henckel och Familjen Trapp (Obs! Har inget med ”Sound of Music” att göra, släkten kom från Pommern i slutet av 1700-talet) hade båda sommarhus i Arild. Här fick Gisela kontakt med flera konstnärer som samlats där för det fantastiska ljuset och klipporna.

ILLUSTRATION OCH HISTORIA

Gisela var också en mycket skicklig illustratör och har illustrerat i många tidningar och böcker för barn. Hon var samtida med Elsa Beskow, Otilia Adelborg, Carl Larsson m.fl. 1902 gifter sig Gisela med Oscar Trapp, konsul som var mycket engagerad i Helsingborgs medeltida historia. Han gjorde flera intressanta upptäckter. Tillsammans med Gisela skapade de Helsingborg Stadsvapen efter ett sigill från 1400-talet. Kalkmålningarna i Brunnby kyrka hade Oscar överinseende för och här reparerade och återställde Gisela

Mariabild målad av Gisela Henckel Trapp.

Jesusbarnet som hörde till Mariastatyn. 1913 konverterar Gisela till katolicismen. Det sker i Köpenhamn för jesuiten Pater Droste. 1916 dör Oscar. Det var ett hårt slag då de delat allt under sitt korta äktenskap. De fick inga barn.

HELGONEN OCH DERAS HISTORIA

För Gisela var målandet av Helgonen och deras historia hennes kall. Under 1920-talet målade hon och dekorerade flera av de kyrkor som byggdes under 20-talet i Sverige. Tyvärr finns inte mycket kvar. I Sankt Clemens katolska kyrka i Helsingborg finns några bevarade kalkmålningar.

KATOLSK TRO OCH KONST

Gisela dog 1958, hon hade önskat en stilla begravning, utan pompa och ståt. Hon var konsulinna men ville inte bli kallad så. Hon var en tillbakadragen människa som efter makens död levde för sin katolska tro och sitt måleri som var hennes kall. ■

Mer om Gisela kan du läsa i boken "Gisela Trapp, om mig är ingenting att säga" av Birgitta Jönsson, utgiven av GAudete-förlag.

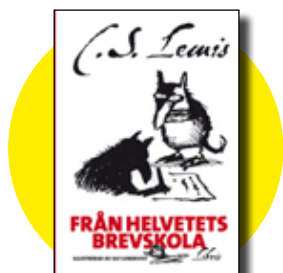
Vi lottar ut ett exemplar av boken. Mejla till tidningarna@suk.se och motivera varför just du ska vinna boken.

BOKTIPS

Text: Sara Fredestad

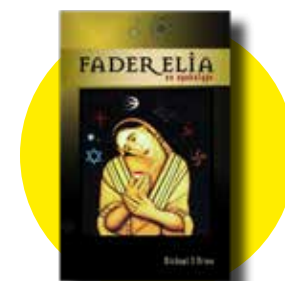
De flesta av er känner säkert till C.S. Lewis, författaren till den underbara fantasy-serien om Narnia. Om ni inte har läst böckerna har ni säkert sett filmerna. Mindre känd är Lewis' Rymdtrilogi (Utflykt från en tyst planet, Perelandra, Vredens dag) som vänder sig till en äldre läsekrets. Lewis utforskar sci-fi-genren och tar den till hjälp för att undersöka den mänskliga naturen och kampen mellan gott och ont.

Ondskan är också i fokus i den bok jag vill lyfta fram i detta nummer, nämligen C.S. Lewis berömda Från helvetets brevskola. I boken skriver den erfarne djävulen Onkel Tumskruv till sin nyutbildade brorson Malört, som har fått som första uppdrag att lura över en ung man på "den onda" sidan. Mannen har precis blivit kristen men Tumskruv skriver uppmuntrande att Malört har många år på sig att återvinna hans själ, och han kan ge många råd på vägen.

Från helvetets brevskola är bitande rolig och träffsäker i sin skildring av den mänskliga

naturen och avslöjar med ironi och intelligens onskans mekanismer. C.S. Lewis formulerar en viktig lärdom i förordet: "I fråga om djävlar kan mänskoslåttet råka ut för två villfarelser, bägge lika stora men av diametralt motsatt slag. Den ena är att inte tro på deras existens. Den andra är att tro på dem och ha ett överdrivet och osunt intresse för dem. Själva är de lika förtjusta över bägge dessa villfarelser ..."

Jag dröjer mig kvar vid temat ondska i mitt sista boktips: en härligt spännande tegelsten att läsa i sommar: Fader Elia av Michael O'Brien. Karmelitbrodern Elia kallas till Rom. Påven anförtror honom ett ytterst känsligt uppdrag: att försöka närma sig världens mäktigaste politiska ledare, Presidenten, och förmå honom att överge sina planer som hotar att störta mänskligheten ner i avgrunden. Apokalypsen kan vara nära förestående.

Elia måste bege sig djupt in i maktens boningar för att nysta upp en konspiration av oanad omfattning. Hans väg kantas av helgon och syndare, trogna och förrädare – ändå är det Elias kamp med sina egna innersta svagheter som utgör den största utmaningen. Mänsklighetens öde hänger i en skör tråd och frågan är: Kommer fader Elia nå fram till Presidenten och kommer han förbli sitt uppdrag trogen ...

TRO OCH GLÄDJE INTERVJU

Vi tar tempen på dagens unga katoliker

Hur hjälper tron dig att finna glädjen i vardagen?

TEXT: MATYAS BELINA

Lucas De Pina Lopes och Claudia Lienert, båda verksamma i lokalföreningen Sankt Botvids Unga Katoliker (SBUK) fick besvara den synbart enkla, men kanske också svåra frågan "Hur hjälper tron dig att finna glädjen i vardagen?"

Lucas De Pina Lopes 16 år ▶

LUCAS: "Tron får mig att inse saker som sker i samhället och motiverar mig att göra uppoffringar." säger Lucas. "Saker man kanske inte alls skulle gjort utan tron som får en själv att inse vilken roll tron faktiskt har i samhällslivet och inte bara i kyrkan. Dels det och... hur löd frågan?"

"Hur hjälper tron dig att finna glädjen i vardagen?"

Lucas begrundar frågan länge.

"Kanske något personligt?" föreslår jag.

"Dels det men jag tänker också att det är saker man gör som får en att inse hur samhället är i behov av en ledande religion. När man gör de uppoffringar som andra inte gör

så ger det en glädje att veta att man har tron. Då märker man den inre anden. Det är svårt att förklara... du ställer så jobbiga frågor Matyas."

Vi skrattar. Jodå, bra frågor ska vara utmanande.

Lucas funderar innan han fortsätter.

"Det är något man får tänka på länge. Hur skulle du svarat om jag får flippa på frågan?"

"Ja... det hjälper mig att finna glädje i allt. Tron lär mig att allting har en mening."

"Ja, det är en gåva. Tron hjälper mig inse att livet är en gåva och inte ska tas för givet. Utan tron hade jag inte levt på samma sätt som nu. Man hade inte varit lika uppmärksam mot andra, betett sig på samma sätt, haft samma bild av familj och individer. Man är inte lika dömande med tron. Det är vad som får mig att finna glädjen i vardagen."

"Tron hjälper mig inse att livet är en gåva och inte ska tas för givet"

Claudia Lienert 22 år ▶

CLAUDIA "Det finns många svar, men du blir glad av att veta att det alltid är någon där. Att veta att man inte är ensam." svarar Claudia och fortsätter. "Om man har det jobbigt så vet man att det finns någon där som också haft det svårt - mycket svårare egentligen. Du känner värme och glädje över att du inte är ensam utan har Gud som älskar oss väldigt mycket och har lidit mycket för vår skull."

Claudia skrattar och kommenterar att det var ett väldigt kristet svar.

"Jag brukar börja dagen med dagens bibeltext och be en rosenkrans, då blir man automatiskt på bättre humör. Annars blir man glad av att... äta mat. Måltider är det bästa som finns och också ganska kristet för det är vad Jesus gjorde när han bröt brödet och samlade människor. Det är något som vi kan göra än idag."

Mat. Övriga frågor ger visst också oväntade svar.

"Låter jättebra." säger jag. "Jag kom att tänka på sista måltiden av det du nämnde."

"Ja den var förstås inte så glad egentligen, men jag tänker på eukaristin när vi samlas för att äta. När man samlas med sina vänner för att äta så är det en glädje att tänka att det var samma sak Jesus gjorde."

"Tron inspirerar en att hjälpa andra" fortsätter hon efter en stund. "Att hjälpa andra gör en också glad för att man kan se att man hjälpt någon i livet. Det finns jättemånga saker, helt ärligt." ■

"Att hjälpa andra gör en glad för att man kan se att man hjälpt någon i livet."

UNG KATOLIK I STOCKHOLM SANCTUS TAR PULSEN PÅ UTBUDET

TEXT OCH FOTO: BÉNÉDICTE CEDERGREN

Det är fredagseftermiddag och klockan har precis slagit 17:00. På Medborgarplatsens tunnelbanestation knuffas stressade människor för att komma med tåget och komma hem så fort som möjligt. Några meter bort ljuder kyrkklockorna. Kvällsmässan i Sankt Eriks katolska domkyrka har börjat och på bänkarna längst fram sitter det förväntansfulla ungdomar.

"EN SÖDERKUNG-TRÄFF ÄR SOM ETT SUK-LÄGER I MINIFORMAT!"

För snart tre år sedan bestämde sig några ungdomar i Sankt Eriks katolska domkyrkoförsamling för att väcka den vilande ungdomsgruppen till liv igen. De visste då inte att den tillhörde SUK eller vad meningen med föreningen var, men en sak var de säkra på: De ville skapa en mötesplats för unga katoliker. Idag blomstrar lokalföreningen.

– SöderKUnG – Söders Katolska Ungdomar – har funnits länge, berättar 19-åriga Idia Ehirieme, som även är vice-ordförande för lokalföreningen. Jag kommer inte riktigt ihåg hur länge, men den blev inte aktiv igen förrän för 3 år sedan ungefär. Så SöderKUnG har i

princip fötts på nytt! Det har självklart varit den största utmaningen, att försöka kasta av sig osynlighetsmanteln och visa att vi finns för ungdomarna. Men jag tycker att vi har ly-

ckats riktigt bra om jag får säga det själv!

Ungdomsgruppen träffas varannan fredag efter kvällsmässan för att lyssna på spännande föredrag eller delta i roliga aktiviteter tillsammans. Antalet deltagare brukar variera mellan 15 och 30; på terminsavslutningarna är de närmare 40. För tre veckor sedan gästades gruppen av Helena D'Arcy, ordförande för den katolska rörelsen Respekt, för att diskutera medicinsk-etiska frågor, och förra veckan åkte de och spelade laserdome tillsammans.

– Jag tror definitivt att SöderKUnG har hjälpt många ungdomar i min församling. Många kanske inte alltid har möjligheten att åka på riksförbundet SUK:s läger hela tiden, och då väljer de kanske istället att gå på en SöderKUnG-träff, där de har samma möjligheter till att fördjupa sig och växa i sin tro och skaffa kompisar. En SöderKUnG-träff är som ett SUK-läger i miniformat!

"SEKU HAR HJÄLPT MIG ATT FÖRSTÅ VAD DET INNEBÄR ATT VARA KATOLIK."

En timme senare och några busstationer bort börjar mässan i Sankta Eugenia katolska kyrka. Efter den samlas en annan grupp ungdomar. Till skillnad från SöderKUnG har SEKU – Sankta Eugenia's Katolska Ungdomsförening – funnits och varit aktiv under en betydligt längre tid.

– Vår lokalförening är väldigt stor med massor av barn och ungdomar, och därför håller vi också i en mängd roliga aktiviteter och läger, berättar 18-åriga Marinare Nasser, SEKU:s ordförande. Antalet deltagare varierar stort beroende på vilken aktivitet som hålls, men på de större aktiviteterna såsom höstlovsfester, maskerader, pilgrimsresor, fredagsträffar, undervisningsavslutningar och dagsaktiviteter brukar det komma mellan 15 och 60 personer.

Marinare berättar att lokalföreningens största utmaning har varit minskningen av antalet ungdomar som väljer att stanna kvar och vara aktiva i kyrkan efter konfirmationen. Hon hoppas på att kunna ändra på detta genom att prata och informera ungdomarna om lokalföreningen och dess aktiviteter innan de tar konfirmation – och kanske försvinner.

– För mig betyder lokalföreningen mycket

eftersom jag växt upp i kyrkan och deltagit i aktiviteter och undervisning sedan tidig ålder. Det är tack vare aktiviteterna och föredragen som jag har kunnat lära mig mer om tron och om vad det faktiskt innebär att vara katolik. Jag tror definitivt att föreningen även hjälpt andra ungdomar i min församling att växa i tron.

ETT STIMULERANDE OCH INSPIRERANDE SAMARBETE

När SöderKUng väl väcktes till liv var SEKU en viktig livlina för lokalföreningen. Ungdomarna i SöderKUng visste inte hur mycket fungerade och om det inte var för SEKU hade det nog inte funkat lika bra som det gör idag för domkyrkans ungdomsgrupp.

– Vi från Eugenia och SöderKUng har samarbetat flera gånger och anordnat en del roliga och intressanta aktiviteter, berättar Marinare. Förra året organiserade vi till ex-

empel en fredagsträff tillsammans och åkte till Jump-Yard där vi hoppade på trampoliner och annat skoj! Vi har också åkt skridskor utanför vår kyrka i Kungsträdgården, haft föredrag om den heliga mässan och även hållit i bönevakor tillsammans i Sankta Eugenia där vi vakar under hela natten från skärtorsdagen till långfredagen tillsammans med det heligaste sakramentet.

Idia ser även mycket positivt på samarbetet

och hoppas på att det ska vara i framtiden.

– Det är en rolig möjlighet att träffa andra ungdomar från en annan lokalförening med lite annorlunda rutiner, och ha kul tillsammans! En bra grej med samarbetet är ju att vi från SöderKUng kan ta lite inspiration från SEKU inom vissa områden, och på så sätt utveckla vår verksamhet. Förhoppningsvis tar SEKU lite inspiration från oss också!

”VIKTIGT ATT TA HAND OM VÅRA UNGDOMAR DÅ DE ÄR KYRKANS FRAMTID!”

I Stockholm finns det idag 23 lokalföreningar. Vissa av dem är vilande men de flesta är aktiva. SLUK:s – Stockholms Läns Unga Katoliker – ordförande Therese Grassman berättar att de alltid försöker stötta dess lokalföreningar så mycket de kan; och om de ber om hjälp på olika sätt så hjälper de givetvis till.

– För mig är det viktigt att ta hand om våra ungdomar då de är Kyrkans framtid. Det är därför extra viktigt att alla barn och unga trivs och känner sig välkomna!

Therese, som nyligen valts till ordförande för SLUK – tidigare var hon kassör för föreningen – berättar att det är ett stort ansvar att sitta i SLUK:s styrelse eftersom Stockholmsdistriktet är en av de största regionerna och att det inte alltid är så lätt att hålla koll på alla lokalföreningar. Men det är en utmaning som hon är redo att ta.

– Hittills har det ändå gått bra och jag tycker att arbetet har varit kul. Det är alltid spän-

nande att få träffa nya ungdomar! Vi lyssnar alltid på deras synpunkter på hur vi kan förbättra och utveckla SLUK samt hur vi kan hjälpa till för att våra lokalföreningar ska ha det så bra som möjligt.

Precis som för Idia och Marinare har tron varit central i Thereses liv och hon håller med om att SUK haft en stor betydelse för henne och ungdomarna runt omkring henne.

– Det finns säkert de som känner sig ensamma i skolan eller på andra platser och då kan SUK vara en viktig mötesplats för dem, där de kan träffa andra ungdomar som delar samma tro som dem. Alla aktiviteter som SUK och SLUK anordnar är därför menade att vara tillfällen för oss alla att träffa gamla vänner och lära känna nya, för att tillsammans kunna fördjupa oss i tron och växa i kärlek till Gud. Gemenskapen är central i vår tro – utan den är allting mycket svårare. Tillsammans kan vi bättre lära känna Gud men även bättre lära känna oss själva. ■

UTBILDNING OM BEREDSKAPSPLANEN

Alla i SUK som är ledare, ingår i styrelser och på andra sätt kommer i kontakt med barn och unga måste gå en utbildning om katolska kyrkans beredskapsplan mot sexuella övergrepp på minderåriga.

Se www.katolskakyrkan.se för tider då kursen går i din församling.

SKRATTA MED SANCTUS

ROM

TUR OCH RETUR

En kvinna gick till en av Stockholms in-nefrisörer för att få sitt hår fixat inför en resa till Rom.

Hon berättade om resan för frisören som fnös föraktfullt och undrade:

– Varför skulle någon vilja åka till Rom? Massor med folk, trångt och smutsigt och värst av allt fullt med italienare. Du är galen som åker till Rom!

Frisören fortsatte:

– Hur reser du?

– Jag flyger med Alitalia. Jag fick bästa priset där, svarade kvinnan nöjt.

– Alitalia, utbrast frisören. Det är ett hem-skt flygbolag. Deras flygplan är gamla och de är alltid försenade. Var ska du bo?

– I ett litet exklusivt hotell i västra Rom som heter Teste...

– Du behöver inte säga mer, avbröt frisören.

Jag känner till stället. Alla tror att det är något speciellt och exklusivt, men det är rena sop-tippen, det sämsta hotellet i Rom. Rummen är små, servicen usel och fruktansvärt dyrt.

– Vad tänker du göra när du är där? frågade frisören.

– Jag ska besöka Vatikanen och hoppas vi får se Påven.

– Det är för dråpligt, skrattade frisören, du och miljoner andra försöker se Påven. Han kommer att synas som en liten myra. Lycka till på den där usla resan. Du kommer verkligen att behöva det.

En månad senare kommer kvinnan strålände glad till frisören, som frågade hur resan till Rom hade varit.

– Den var underbar, svarade kvinnan. Inte bara att flyget var i tid med ett av Alitalias helt nya flygplan utan det var överbokat så jag up-pgraderades till första klass. Maten och vinet var underbart och en urtjusig 28-årig steward passade upp mig.

Hon fortsatte:

– Och hotellet - det var fantastiskt. De hade precis gjort en mångmiljonsrenovering så det var rena juvelen. Roms finaste hotell. Hotellet var också överbokat så jag fick en svit istället för rum helt utan extra kostnad.

– Nå, muttrade frisören. Jag är säker på att du inte fick syn på Påven.

– Jag hade faktisk väldigt tur när vi besökte Vatikanen. En av vakterna knackade mig på axeln och förklarade att Påven brukade personligen ta emot några av besökarna och bad mig stiga in i hans privata rum och vänta där, så skulle Påven personligen komma och hälsa på mig.

Kvinnan log glatt och fortsatte:

– Och fem minuter senare så kom Den Helige Fadern in genom en dörr och tog mig i handen. Jag neg och han sade några ord till mig.

– Verkligen? frågade frisören. Och vad sa han?

– Han undrade vilken usel frisör jag varit hos. ■

Stiftets ungdomspastorala team bjuder in till

LÄGERLEDARKURS

Läger är en inbjudan att släppa vardagen och åka till en avskild plats för att stärka gemenskapen mellan trossyskon och skapa allt större rum för Gud i vårt liv. För många har läger haft en stor betydelse för det kristna livet. Hur gör vi då bra katolska läger?

Välkomna till en helg där vi fördjupar oss i ämnet lägermetodik och lär av varandras erfarenheter. Lägerledarkursen är främst en förberedelse inför kommande läsårs regionala konfirmandläger och de som kommer vara ledare och hjälpledare på dessa, men alla intresserade är välkomna att skicka in en intresseanmälan. Läs mer på stiftets hemsida.

Vad: Lägerledarkurs

När: 23-25 augusti 2019

Var: Stiftsgården Marielund

Ansvariga: Stiftets ungdomspastorala team, kontaktperson Elin Jönsson (stifts ungdomskonsulent)

Läs av den här koden med en QR-kod
läsare så får du mer information om
kursen eller läs mer på:
www.katolskakyrkan.se

Kom och se!

30 juli-4 augusti

**Bär du på en längtan att få ge dig själv helt åt Gud?
Känner du en dragning till klosterlivet?
Vill du se och uppleva något av detta liv, för att lättare kunna urskilja?**

Dessa dagar riktar sig till dig som seriöst söker din kallelse. Systrarna i Sankt Dominikus kloster utanför Lund erbjuder dig att leva med i klosterlivet av bön, arbete och gemenskap. Det ges också någon form av undervisning om klosterlivet (den helige Dominikus, liturgi, andlig läsning...) och möjlighet till samtal, för att lättare kunna urskilja vägen framåt.

För att vi ska kunna avgöra om det här är något som passar just dig ber vi dig att du skriver några rader om dig själv och berättar om din motivation.

Anmälan: systrarna@roglekloster.se
Kostnad: 300 kr
Dominikansystrarna i Rögle

SMÅTT & GOTT

Världens största hjälporganisation

Katolska kyrkan är världens största hjälporganisation. Årligen lägger kyrkan och dess församlingar flera miljarder kronor på att hjälpa behövande över hela världen. Men kyrkans hjälp handlar inte bara om pengar utan miljontals katoliker och ordensfolk arbetar frivilligt med hjälpverksamhet.

Katolska kyrkan är också den största och äldsta sjukvårdsorganisationen i världen. Katolska kyrkan var tidiga med att erbjuda sjukvård i sina kloster. Den driver i dag över 5500 sjukhus, 18 000 läkarmottagningar och 16 000 hem för äldre och människor med funktionsnedsättning och de allra flesta finns i utvecklingsländer där behovet är som störst. I många utvecklingsländer är katolska kyrkan den enda som erbjuder sjukvård till behövande.

I flera tusen år har kyrkan såsom Jesus sträckt ut en hjälpande hand mot de sjuka och lidande.

(Källa: Deus Vult: The Geopolitics of the Catholic Church)

CITATET

“Gud är kärleken.
Gud är sanningen.
Gud är den sanna kärleken.”

- Den helige Charbel

Stiftsungsdomsdagarna 2019

Boka redan nu in årets Stiftsungsdomsdag som äger rum den 30 augusti till och med den 1 september.

Stiftsungsdomsdagen är en katolsk ungdomsdag som har ordnats årligen av SUK sedan 2001. Den firas tillsammans med hundratals ungdomar och är en blandning av andlig fördjupning och fest!

Mer info på www.suk.se

LILLA HELGONET

-VI SKICKAR RÖKSIGNALER
TILL VÅRA FIENDER!

AV THURE

Höstnumret av

Sanctus

kommer den 19 september!

Spännande läsning som
lyser upp i höstmörkret!

Läs i nästa nummer:
Trons tröst i sorgen
Ung katolik i Göteborg
Rikslägrät
och mycket mer.

POSTTIDNING B

Avsändare:
Johannes Paulus IIs
pastoralcentrum, SUK
Box 2150
103 14 Stockholm

Gratis!

STÖD RIKSFÖRBUNDET
BLI MEDLEM OCH FÅ
SANCTUS!

Få koll på allt spännande
som händer för unga katoliker!

Som medlem får du dessutom

-RÖSTRÄTT VID SUKS ÅRSMÖTE
-OLYCKSFALLSFÖRSÄKRING VID SUK-ARRANGEMANG

Bli medlem på www.suk.se